

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. R., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky advokátom JUDr. R. B. oneskoreným podaním sťažnosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na prietahy v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 13 Cb 3530/95, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol uznesením č. k. I. ÚS 131/04-8 z 9. júla 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. R. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2008 doručená sťažnosť E. R., K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorom žiada o vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zo strany advokáta JUDr. R. B., ktorého splnomocnila podať ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) na zbytočné prietahy v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 13 Cb 3530/95.

Podľa sťažovateľky splnomocnený advokát hrubo porušil zmluvu, ktorú s ním uzavrela, tým, že sťažnosť na prietahy podal podľa jej vyjadrenia „*zámerne oneskorene, premlčal termín podania sťažnosti, až po štyroch mesiacoch dňa 2. 4. 2004.*“ Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 131/04-8 z 9. júla 2004 sťažnosť sťažovateľky odmietol ako oneskorene podanú, čím jej advokát spôsobil škodu a ujmu a vedome porušil označené základné práva sťažovateľky.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Moje základné právo, (t. j. sťažovateľky“, pozn.) právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní zo strany advokáta JUDr. R. B. bolo hrubo porušené, nakoľko zámerne podal oneskorene sťažnosť za prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 13 Cb 3530/95.

2. Priznáva mi (t. j. sťažovateľke, pozn.) primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,-Sk. “.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu (rozhodnutia orgánu štátu) v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 13 Cb 3530/95 advokátom, z dôvodu, že ho splnomocnila na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a splnomocnený advokát podal sťažnosť až po štyroch mesiacoch; v nadväznosti na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako podanú oneskorene.

Ústavný súd pri svojom rozhodovaní zoberal do úvahy, že vzťah medzi sťažovateľkou a jej právnym zástupcom, s ktorým uzavrela dohodu o zastupovaní v konaní pred ústavným súdom, je vzťahom súkromnoprávnej povahy a na riešenie vzniknutého sporu spôsobom, ktorý zvolila sťažovateľka, nemá ústavný súd právomoc. Oneskorené plnenie zo zmluvou založeného súkromnoprávneho (občianskoprávneho) vzťahu nemôže zakladať porušenie základného práva (podľa čl. 48 ods. 1 ústavy), ku ktorému môže dôjsť len právoplatným

rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom verejnej moci, a nie subjektom súkromného práva.

Pokiaľ sťažovateľka uvádza vo svojej sťažnosti vznik ujmy a škody, ku ktorým u nej došlo z dôvodu oneskorene podanej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ňou splnomocneným advokátom, má k dispozícii prostriedky na uplatnenie náhrady takto vzniknutej škody pred všeobecnými súdmi. Na takéto konanie nemá ústavný súd ani právomoc.

Pri namietaní porušenia základného práva sťažovateľky upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom vo vzťahu k oneskorenému podaniu sťažnosti advokátom sťažovateľky podľa názoru ústavného súdu absentuje príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť o sťažnosti sťažovateľky s takýmto obsahom konať a rozhodovať. Preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok podania ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na doplnenie sťažnosti a splnenie náležitostí ustanovených pre sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy zákonom o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2008